

G E H E I M

HET WERELDVAKVERBOND IN DE STRIJD TUSSEN "OUDE" EVC EN EVC-1958.

S a m e n v a t t i n g

Sedert de oprichting van de EVC-1958 in juni jl., tracht deze de "oude" EVC bij het Wereldvakverbond te verdringen. Dat beide EVC-groepen elk een eigen delegatie naar de diverse internationale bijeenkomsten zonden, werd door het WVV-secretariaat geaccepteerd. Het beschouwde deze situatie echter als tijdelijk en drong bij elke gelegenheid, die zich voordeed, op herstel van de eenheid aan.

Inmiddels is Paul de GROOT er in geslaagd de "oude" EVC door een aantal communistische partijen in het buitenland als revisionistisch te doen brandmerken. Dit kwam duidelijk aan het licht tijdens de in september te Praag gehouden conferentie van de Vakverenigingsinternationale voor metaalarbeiders. J. BUSSINK van de "oude" EVC werd niet herkozen in het bestuurscollege van deze VVI. De algemeen secretaris van het WVV, L. SAILLANT, voorkwam echter dat de vacante plaats door een vertegenwoordiger van de EVC-1958 werd ingenomen.

Twee functionarissen van het WVV zijn in oktober hier te lande bij de beide EVC-groepen poolshoogte komen nemen.

5 november 1958

G E H E I M

HET WERELDVAKVERBOND IN DE STRIJD TUSSEN "OUDE" EVC EN EVC-1958.

De oprichting van de EVC-1958 op 7 juni 1958 heeft tot gevolg gehad, dat de communistische vakbeweging van Nederland sedertdien in de contacten met het WVV een soort Janus-gezicht vertoont, hetgeen niet heeft nagelaten in die gelederen beroering te verwekken. Daartoe heeft nog bijgedragen het feit dat vooral de diverse vertegenwoordigers van de EVC-1958 zich op de internationale bijeenkomsten dermate onverzoenlijk jegens de afgezanten van de "oude" EVC gedroegen, dat men aan WVV-zijde wel gedwongen was aan deze zaak de nodige aandacht te besteden.

Op de eerste WVV-conferentie na de definitieve scheuring in de EVC, nl. die welke van 20 tot 22 juni te Berlijn plaats had, verscheen de EVC-1958 nog onuitgenodigd. Voor volgende bijeenkomsten kregen beide EVC-groeperingen invitaties. Een ander gevolg is geweest dat het WVV-secretariaat, geen der twee EVC-groepen willende diskwalificeren, de Nederlanders minder intensief dan voordien bij de werkzaamheden der conferenties heeft ingeschakeld. Zo werd BRANDSEN, hoewel vice-voorzitter van het WVV, te Berlijn niet in het presidium van de conferentie opgenomen. Hetzelfde verschijnsel - geen EVC-er in het presidium - deed zich voor tijdens de "conferentie voor de werkende jeugd" van 14 tot 20 juli te Praag. Toen tijdens de op 1 en 2 september te Parijs onder WVV-supervisie gehouden bijeenkomst inzake agitatie tegen de Euromarkt een "studie-commissie" werd ingesteld, werden de EVC-ers er evenmin in opgenomen. Was de EVC ongedeeld geweest, dan zou ongetwijfeld één harer leden van die commissie deel hebben uitgemaakt.

De zitting van het Uitvoerend Bureau van het WVV op 26 en 27 juli te Praag werd van EVC-zijde alleen door BRANDSEN bijgewoond (Hij is de enige EVC-er die deel uitmaakt van dit Bureau). De algemeen secretaris van het WVV, L. SAILLANT, heeft van deze gelegenheid gebruik gemaakt BRANDSEN aan de tand te voelen. Toen BRANDSEN verzekerde dat hij zijn overtuiging als communist niet verloren had, wees SAILLANT hem op het gevaar van het revisionisme. Hij eindigde het onderhoud echter met het

uitspreken van zijn vertrouwen in BRANDSEN, die naar verwacht werd, de EVC volgens de communistische beginselen zou leiden.

In september heeft nogmaals een bestuurder van de "oude" EVC de reis naar Praag alleen gemaakt. Ditmaal betrof het de landelijk penningmeester R. SMID, die als lid van de financiële contrôle-commissie van het WVV naar Praag was geroepen. Ook met hem heeft SAILLANT over de scheuring in de EVC gesproken. Hij stelde dat in elk geval de eenheid zo spoedig mogelijk hersteld moest worden. Daartoe deed SAILLANT zelf de suggestie, in Nederland een "eenheidscongres" onder leiding van het WVV-secretariaat te houden. SMID heeft deze suggestie, zoals hij had moeten beloven, tijdens een EVC-verbondsbestuursvergadering overgebracht. Als resultaat daarvan werd besloten SAILLANT te schrijven dat BRANDSEN op de volgende zitting van het Executief Bureau van het WVV aan SAILLANT nogmaals tekst en uitleg zal geven en hem o.a. zal vragen hoe hij meent zijn voorstel te kunnen realiseren.

In nauw overleg met het partijbestuur van de CPN heeft de EVC-1958 van haar oprichting af getracht de "oude" EVC zowel binnenslands als in het verband van het WVV onschadelijk te maken. Binnen de eigen landsgrenzen is haar dit tot dusverre beter gelukt dan op het internationale terrein, al heeft zij ook hier in sommige gevallen duidelijk vorderingen gemaakt. De strijd wordt op dit gebied uiteraard niet alleen op het hoogste niveau gevoerd, doch ook in de contacten van de EVC-bedrijfsbonden met de Vakverenigingsinternationales. De eerste maal dat de EVC-'58 in een dergelijk contact poogde een bond van de "oude" EVC opzij te schuiven, kreeg zij voorlopig nul op het request. Een conferentie van de VVI voor Overheids-personeel te Berlijn in april 1958 was nl. bezocht door W. BRINKMAN, secretaris van de "oude" BNOP. Pogingen van de BNOP-1958 om laatstgenoemde bij het secretariaat van deze VVI onmogelijk te maken, stuitten af op de houding van de voorzitter en algemeen secretaris van genoemde VVI. Zij schreven (resp. in juni en augustus jl.) dat het VVI-secretariaat geen stelling

kan nemen in een intern conflict in de Nederlandse vakbeweging. Eventueel zou de volgende beroepsconferentie (in de herfst van 1959 in de DDR) de controverse kunnen behandelen.

De VVI-Overheid heeft de zaak dus op de lange baan kunnen schuiven. Anders was dit gesteld met de VVI-Metaal, die van 21 tot 25 september te Praag confereerde en een nieuw administratief comité moest kiezen. Hierbij stond deze VVI voor de opgave te beslissen of J. BUSSINK van de "oude" EVC al dan niet in het comité zou worden gehandhaafd. De omstandigheden eisten hier dus een zekere stellingname in het EVC-conflict.

Beide delegaties waren uitgenodigd elk vier leden af te vaardigen.

De Metaal/"oude"EVC verscheen ter conferentie met vier man, de EVC-1958 met drie.

De delegatie van de "oude" Metaal had onderweg oponthoud aan de Tsjechoslowaakse grens, daar ze niet in het bezit was van visa. Ook voordien hebben delegaties van de "oude" EVC, die bijeenkomsten in Oosteuropa gingen bezoeken, met soortgelijke moeilijkheden te kampen gehad. Door toedoen van Paul de GROOT verlenen nl. legaties van de IJzeren-Gordijn-landen in het algemeen alleen visa aan leden van de EVC-1958.

De organisatoren van de conferentie hadden, als bijdrage tot de verzoening, de Nederlanders aan één tafel willen plaatsen, doch na een heftig protest van de EVC-'58-delegatie moesten zij dat voornemen schielijk laten varen. Na dit incident schijnt de algemeen secretaris van de VVI-Metaal, ADDUCI, beide EVC-groepen te hebben verzocht zich tijdens hun spreekbeurten van aanvallen op elkaar te onthouden om de sfeer niet te bederven.

Bij de verkiezing van een nieuw administratief comité heeft de "oude" Metaal J. BUSSINK opnieuw kandidaat willen stellen. Zij ging er daarbij van uit dat de EVC-1958 nog niet formeel door het WVV als aangesloten organisatie was aanvaard en de andere groep daarom geen kandidaat zou kunnen stellen. Deze opvatting werd echter, als zijnde te formeel, door ADDUCI verworpen. Hij vond dat de plaats voor het Nederlandse lid beter vacant kon blijven totdat het nieuwe bestuur van de VVI had onderzocht wie hierop aanspraak mocht maken. Daar op deze conferentie ook

het hele secretariaat van het WVV aanwezig was, de algemeen secretaris SAILLANT inclusief, bestond de mogelijkheid de kwestie tot op het hoogste niveau te behandelen. Blijkbaar werd de zaak daartoe van voldoende importantie geacht en heeft de vrees bestaan dat de aan de dag getreden tegenstellingen tot een controverse binnen het kader van de VVI zouden kunnen leiden.

Uit hetgeen SAILLANT in zijn onderhoud met de delegatie van De Metaal/"oude"EVC naar voren bracht, viel af te leiden dat Paul de GROOT een aantal communistische partijen in het buitenland zodanig heeft weten te beïnvloeden, dat zij de "oude" EVC als revisionistisch brandmerken. Die partijen hadden hun leden in de onderscheidene vakbondsdelegaties dienovereenkomstig geïnstrueerd. Als de "oude" EVC het derhalve wilde laten aankomen op een krachtmeting tussen BUSSINK en de kandidaat van de 1958-groep, P. BAKKER, zou dit, naar was te voorzien, op een débâcle voor eerstgenoemde uitlopen. Aangezien SAILLANT zelf het niet zover wilde laten komen, daar hij persoonlijk de "oude" EVC nog niet als revisionistisch beschouwt, toonde ook hij zich geporteerd voor de tijdelijke oplossing zoals door ADDUCI aan de hand gedaan was. Tijdens de stemming heeft de conferentie op voorstel van het VVI-secretariaat dan ook besloten de plaats van BUSSINK in afwachting van een binnenkort in te stellen onderzoek, vacant te houden.

Het WVV, waarin de meningen omtrent het conflict in de EVC verdeeld zijn, stond hier voor een moeilijke beslissing. Enerzijds was er de druk welke met steun van de S.U. door de CPN op alle partijgenoten/gedelegeerden wordt uitgeoefend ten gunste van de EVC-1958 anderzijds zou het uitstoten van een organisatie omdat ze door de communistische partij in het eigen land in staat van beschuldiging is gesteld, indruisen tegen de sinds jaar en dag door het WVV gepropageerde eenheidsgedachte inzake de vakbeweging. Dit geldt temeer nu de "oude" EVC - althans voor het WVV-forum - zich bij verschillende gelegenheden verzoeningsgezind jegens de EVC-1958 betoonde.

SAILLANT en zijn eventuele medestanders zullen ook indien zij tot de overtuiging neigen dat de EVC-1958 de beste papieren heeft, liever dan de "oude" EVC te liquideren, willen speculeren

op een oplossing door verzoening of een spoedige ineenstorting van de "oude" EVC.

Inmiddels heeft het WVV-secretariaat geen gras laten groeien over zijn voornemen bij de twee EVC-groepen in Nederland zelf poolshoogte te komen nemen. Op 21 oktober jl.-arriveerden twee WVV-functionarissen, een Italiaan en een Fransman. De laatste trad mede als tolk op. Zij hebben tijdens hun verblijf in Nederland, dat tot 29 oktober heeft geduurd, zowel bijeenkomsten van de "oude" EVC als van de EVC-1958 bijgewoond. Voor zover zij zich over hun persoonlijke indrukken hebben uitgelaten, viel daaruit op te maken dat zij geen vakbondspolitieke verschillen hebben geconstateerd, welke een herstel van de eenheid tussen de "oude" EVC en de EVC-1958 onuitvoerbaar maken. In hun bij het WVV-secretariaat in te dienen rapport zouden zij er dan ook op aandringen dat van WVV-zijde al het mogelijke wordt gedaan om een verzoening tussen de beide EVC-groepen tot stand te brengen.

5 november 1958